

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Ady Endre temetése*

Forrás: .....

Budapesti Hírlap

Bp
(Hely)

19. 130.
(Ldö)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Ady Endre

Idő

1919

Helyszám

Ady Endre temetése.

Ady Endre holttestét a Nemzeti Múzeum előcsarnokában ravatalozták föl. A koporsót a Jókai-lepel borította s a nagy terem fekete pompáját színessé varázsolta a nagyszámu koszoru és emléksoskor, köztük a népköztársasági kormány impozáns koszoruja, széles nemzetiszínű szalaggal, ezen a kormány meghalt bucsuzó szavai. Koszorut küldtek még a Vörösmarty Akadémia, a Petöfi Társaság, a Szociáldemokrata-párt, a Radikális-párt, több újság szerkesztése, a hírlapírók egyesületei, számos művészeti társaság és a költő nagyszámu tisztelői, barátai és rokonai.

A közönség korán gyülekezni kezdett. A temetést rendező Vörösmarty Akadémia negyven nemzetőröt és a szociáldemokrata-párttól száz embert kért a rend-fentartására, de mindez nem bizonyult elegendőnek. A csakhamar néhány ezer főre szaporodó közönség ellepett minden talpalatnyi helyet, s a később jövők már csak erőszakkal tudtak a költő ravatalához férkőzni. Az ügyesebbek újságíróknak, kiküldötteknek mondvá magukat próbálták bejutni. Voltak olyanok is, a kik a muzeum Sándor-utcai kapuján hatoltak be s belörve az ajtót jutottak fel az első emeletre s onnan az előcsarnokba. Végeredményképp a közönség fegyelméletlensége nem egyszer percekre zavart okozott, de az ünnep kegyeletét zavaró semmi incidens nem történt.

A gyászoló közönség sorában ott volt a költő özvegye, fiatal özvegye, a köztársaság cinökét is képviselő *Beránky* miniszterelnök a kormány valamennyi tagjával, a Nemzeti Tanács *Hock* János vezetésével, testületileg, *Bódy* Tivadar polgármester, valamint a főváros közeletének, az

irodalmi és művészeti köröknek képviselői és igen nagy közönség.

A szertartás délután két órakor kezdődött és az operai énekkar éneke vezette be. A bucsuzató beszédet *Happál* Benő református lelkész mondta. *Ady Endre* — ugymond — kálvinista magyar volt. Mialatt irigység, rágalom és sötétség bántotta, ő a választott emberek nemes felsőbbiségével haladt. Szerzetel virrasztott a magyarság életéért és jövődjéért és akkor hazátlannak mondták, mert az emberiség szolidaritásának megtépett virágait öntözgette. Mikor a régi hatalom megszavazta a maga védelmére a tizenhét éves magyarok halálát, akkor gyáva volt nekik, a ki sirni mert. Én Ady Endrét láttam sirni, együtt sirt velem. Egész élete szenvedés volt másokért és másokkal. És most egy ország gyászoló nemzete kíséri utolsó útján.

A kormány nevében *Kunfi* Zsigmond kultuszminiszter bucsuztatta a halottat. Beszédet mondott még *Móricz* Zsigmond a Vörösmarty-Akadémia, *Vincze* Sándor a szociáldemokrata-párt, *Babits* Mihály a Nyugat írói, *Pikler* Gyula az alkotó művészek, *Biró* Lajos az újságíró egyesületek, *Jászi* Oszkár pedig a Társadalomtudományi Társaság nevében.

A gyászbeszéd elhangzása után a koporsót és a koszorukat kocsikra tették és a menet megindult a kerepesi temető felé. A Múzeum-köruton és végig a Rákóczi-úton ezer meg ezer ember kísérté utolsó útjára a „forradalom költőjét”.

Négy óra után ért a menet a kerepesi temetőbe. A főváros a főt mellett, Jókai sírjával szemben adott díszsírhelyet. A koporsó leemelése közben a Munkásdalárda a *Miért oly borús...* dalt énekelte, azután *Kernstock* Károly a radikális párt nevében bucsuzott Ady Endrétől, a párt egyik megalapítójától. Beszélt még *Schöpflin* Aladár és *Beregi* Oszkár, azután a Munkásdalárda gyászenekének hangjai mellett a pap rövid imája után elföldelték a koporsót.

A Budapesti Újságírók Egyesülete ma este nyilvános választmányi ülést tartott, a melyen *Márkus* Miksa elnök kegyeletos szavakkal emlékezett meg Ady Endréről. Ma délután, ugymond a többi közt, temették el az első embert, a kit a fiatal magyar köztársaság a nemzet halottjának mond és nem véletlen, hogy ez az ember költő, író, újságíró. Nem véletlen, hanem a gondviselés ujjmutatása. Vigasztalása a keservekbe mtrült nemzetnek. Hiszi-e valaki, hogy elmulhat, elpusztulhat olyan nemzet, a melyből Ady Endrét válnak ki? Hiszi-e valaki azt, hogy holt nyelvűvé válhatik az a magyar szó, a melylyel Ady Endre hirdette az örök dicsőséget? Mert Ady Endre a magyarság nagy költője volt. Keserű magyarság, lázadó hazaszeretet lobogott minden szavában és ha haragos szavak keltek a költő ajakán, nem az ellenség támadása volt, hanem a hazáját, fáját szerető, féltő próféta jajveszékélése. Prófétánk volt nekünk Ady Endre és beteljesedett rajta is a próféta tragédiája: Ő is csak az ígért földjének határáig kísérhette el népét, arra rálépni már nem adatott meg neki.

A megilletődéssel hallgatott beszéd után a választmány elhatározta, hogy Ady Endre emlékének méltó megörökítésére tízezer koronás alapítványt létesít, a melynek kamatát kitüntetésképpen olyan fiatal újságíróknak adja évenként a közgyűlés, a kit költői munkásságáért erre legérdemesebbnek tart. Elhatározta még a választmány, hogy Ady Endre arcképét az egyesület részére megfesteti.

A temetéssel kapcsolatosan ma délelőtt a tanulóifjúság egy része parázs tüntetést rendezett. A közoktatásügyi miniszter ugyanis Ady temetésének napjára szünetet rendelt el a főváros valamennyi iskolájában. A minisztérium értesítése azonban csak féltizenegyor érkezett el a városházára, a hol telefonon értesítették az iskolákat az előadások azonnal való megszüntetéséről. Az Izabella-utcai, a Kertész-

utcai és a Vas-utcai kereskedelmi iskola növendékei már előbb értesülvén arról, hogy mára szünet van elrendelve, reggel kilenc órakor abbahagyták a tanulást és zárt sorokban a Nemzeti Múzeum elé vonultak, a hol megtekintették Ady Endre ravatalát. Innen énekelve, tüntető fölvonulást rendeztek a Nagyköruton. A tüntető menet az Alkotmány-utcába a Kereskedelmi Akadémia elé vonult, a hol csatlakozott hozzájuk a Kereskedelmi Akadémia alsó kereskedelmi iskolájának hallgatósága. A felső akadémia hallgatói, a kik között több katonatiszt volt, állítólag sértő szavakat kiáltoztak a diákoknak és egyikük tréfából egy pohár vizet öntött le az utcára. A diákokat ez nagyon fölzgatta, hangos látmával tüntettek az iskola előtt és egy ablakot bevertek. Glatz Ernő dr. tanár megnyugtató szavakat intézett a fiatalokhoz, a kik azonban nem akarták meghallgatni és az időközben kijövő akadémiai hallgatók ellen zajosan tüntettek. Közben egy tisztnek leütötték a sapkáját, egy diáknak pedig beverték az orrát. Az államrendőrség karhatalmi szakasza kivonult, beavatkozásra azonban nem volt szükség.